

404. c)

Z Líšně.

Vodbi-la jed-na ho-di-na, bo-de bí-ti dru-há; eš-če se muj
sy-ne-ček po té Lí-šni tó-lá, aj! po té Lí-šni tó-lá.

404. d)

Z Karlovic.

U-de-ri-la je-dna, u-de-ri-la druhá, eš-če sa sy-ne-ček
po dě-di-ně tú-lá, eš-če sa sy-ne-ček po dě-di-ně tú-lá.

Uderila jedna, uderila druhá,
[: ešče sa syneček po dědině túlá :].

A túlá sa túlá, nemože trefiti,
[: nechce mu milunká dvérek otevřiti :]

Otevři mně, milá, enom okénečko,
[: ať já si potěším své smutné srděčko. :]

405.

Z Uherské strany.

U-de-ri-la jen-na z pôl no-ci ho-dy-na, ej eš-če
sa šo-haj-ko po dze-dzi-ne tú-lá.